

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 7/22
Luksemburg, 19 stycznia 2022 r.

Wyrok w sprawie T-610/19
Deutsche Telekom/Komisja

Sąd przyznał Deutsche Telekom odszkodowanie w wysokości około 1,8 mln EUR tytułem naprawienia szkody poniesionej przez nią w wyniku odmowy wypłacenia jej przez Komisję Europejską odsetek za zwłokę od kwoty grzywny, którą nienależnie zapłaciła ona w związku z naruszeniem reguł konkurencji

Decyzją z dnia 15 października 2014 r.¹ Komisja Europejska nałożyła na spółkę Deutsche Telekom AG („spółka Deutsche Telekom”) grzywnę w wysokości 31 070 000 EUR za nadużycie pozycji dominującej na słowackim rynku szerokopasmowych usług telekomunikacyjnych, z naruszeniem art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG.

Spółka Deutsche Telekom wniosła skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji, uiszczając zarazem grzywnę w dniu 16 stycznia 2015 r. Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2018 r.² Sąd częściowo uwzględnił skargę spółki Deutsche Telekom i, w ramach przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania, obniżył kwotę grzywny o 12 039 019 EUR. W dniu 19 lutego 2019 r. Komisja zwróciła tę kwotę spółce Deutsche Telekom.

Pismem z dnia 28 czerwca 2019 r. („zaskarżona decyzja”) Komisja odmówiła jednak wypłacenia spółce Deutsche Telekom odsetek za zwłokę za okres od dnia zapłaty grzywny do dnia zwrotu części grzywny uznanej za nienależną („sporny okres”).

Spółka Deutsche Telekom wniosła zatem do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a także o zobowiązanie Komisji do zapłaty odszkodowania za utracone korzyści z powodu pozbawienia możliwości korzystania, w spornym okresie, z kwoty głównej nienależnie zapłaconej części grzywny, lub – tytułem żądania ewentualnego – do naprawienia szkody, jaką spółka poniosła z powodu odmowy zapłaty przez Komisję odsetek za zwłokę od tej kwoty.

W swoim wyroku siódma izba Sądu w składzie powiększonym częściowo uwzględniła wniesioną przez spółkę Deutsche Telekom skargę o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie. W tym kontekście Sąd przedstawił wyjaśnienia w przedmiocie ciążącego na Komisji obowiązku zapłaty odsetek za zwłokę od części kwoty grzywny, która w następstwie wyroku sądu Unii powinna zostać zwrócona danemu przedsiębiorstwu.

Ocena Sądu

W pierwszej kolejności Sąd oddalił żądanie spółki Deutsche Telekom mające na celu uzyskanie odszkodowania z tytułu odpowiedzialności pozaumownej Unii za rzekomo utracone korzyści spółki, które miały zostać poniesione ze względu na pozbawienie możliwości korzystania w rozpatrywanym okresie z nienależnie zapłaconej części grzywny i które odpowiadały rocznej stopie zwrotu z zainwestowanego kapitału lub średniemu ważonemu kosztowi jej kapitału.

¹ Decyzja C(2014) 7465 final dotycząca postępowania na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG (sprawa AT.39523 - Slovak Telekom), sprostowana decyzją C(2014) 10119 final z dnia 16 grudnia 2014 r., a także decyzją C(2015) 2484 final z dnia 17 kwietnia 2015 r.

² Wyrok z dnia 13 grudnia 2018 r., *Deutsche Lufthansa/Komisja* (T-827/14, zob. komunikat prasowy nr [196/18](#)).

W tym względzie Sąd przypomniał, że odpowiedzialność pozaumowna Unii jest uzależniona od łącznego spełnienia szeregu przesłanek, a mianowicie istnienia wystarczająco istotnego naruszenia normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom, rzeczywistego charakteru szkody oraz istnienia związku przyczynowego między naruszeniem a poniesioną szkodą, czego wykazanie należy do strony skarżącej.

Tymczasem w niniejszej sprawie spółka Deutsche Telekom nie przedstawiła przekonujących dowodów na rzeczywisty i pewny charakter podnoszonej szkody. W szczególności spółka Deutsche Telekom ani nie wykazała, że na pewno zainwestowałaby nienależnie zapłaconą kwotę grzywny w swoją działalność, ani że pozbawienie jej możliwości korzystania ze wspomnianej kwoty doprowadziło ją do rezygnacji z konkretnych i rzeczywistych projektów. W tym kontekście spółka Deutsche Telekom nie wykazała również, że nie dysponowała środkami niezbędnymi do skorzystania z możliwości zainwestowania.

W drugiej kolejności Sąd zajął się żądaniem odszkodowania podniesionym przez Deutsche Telekom tytułem ewentualnym w związku z naruszeniem art. 266 TFUE, którego akapit pierwszy przewiduje obowiązek podjęcia przez instytucje, których akt został uznany za nieważny wyrokiem sądu Unii, wszelkich środków zapewniających wykonanie tego wyroku.

Sąd zauważył, po pierwsze, że nakładając na instytucje obowiązek przyjęcia wszelkich środków zapewniających wykonanie wyroków sądu Unii, art. 266 akapit pierwszy TFUE przyznaje prawa jednostkom, które wygrały sprawę przed tym sądem. Po drugie, Sąd przypomniał, że odsetki za zwłokę stanowią niezbędny składnik obowiązku przywrócenia stanu pierwotnego, który spoczywa na instytucjach na mocy tego przepisu. W przypadku uchylecia i obniżenia grzywny nałożonej na przedsiębiorstwo za naruszenie reguł konkurencji, z przepisu tego wynika w konsekwencji **obowiązek zwrotu przez Komisję kwoty grzywny nienależnie zapłaconej wraz z odsetkami za zwłokę.**

Sąd wyjaśnił, iż ze względu na to, po pierwsze, że właściwe uregulowanie finansowe³ przewiduje roszczenie restytucyjne przysługujące spółce, która zapłaciła tymczasowo grzywnę, która została następnie uchylona lub obniżona, a po drugie, że uchylenie i obniżenie kwoty grzywny dokonane przez sąd Unii ma skutek wsteczny, **wierzytelność spółki Deutsche Telekom istniała i była pewna, jeśli chodzi o jej maksymalną kwotę, w dniu tymczasowej zapłaty grzywny.** Komisja była zatem zobowiązana, na podstawie art. 266 akapit pierwszy TFUE, do zapłaty odsetek za zwłokę od części kwoty grzywny uznanej przez Sąd za nienależną, za cały rozpatrywany okres. Obowiązek ten ma na celu ryczałtowe odszkodowanie za pozbawienie możliwości korzystania z wierzytelności związanej z obiektywnym opóźnieniem oraz zachęcenie Komisji do wykazania się szczególną uwagą przy wydawaniu decyzji pociągającej za sobą zapłatę grzywny.

Sąd dodał, że wbrew temu, co twierdzi Komisja, obowiązek zapłaty odsetek za zwłokę nie jest sprzeczny z odstraszającą funkcją grzywn w sprawach z zakresu konkurencji, ponieważ ta odstraszająca funkcja musi zostać uwzględniona przez sąd Unii przy wykonywaniu przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania w celu obniżenia, z mocą wsteczną, kwoty grzywny. Ponadto odstraszającą funkcję grzywn należy pogodzić z zasadą skutecznej ochrony sądowej wyrażoną w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, której przestrzeganie jest zapewnione w drodze kontroli zgodności z prawem przewidzianej w art. 263 TFUE, uzupełnionej nieograniczonym prawem orzekania o wysokości grzywny.

Sąd oddalił również pozostałe argumenty przedstawione przez Komisję.

Po pierwsze, **nawet jeśli od kwoty grzywny zapłaconej przez skarżącą nie zostały uzyskane odsetki w czasie, gdy była ona w posiadaniu Komisji,** to w następstwie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. **Komisja była zobowiązana do zwrotu skarżącej części kwoty grzywny**

³ Rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012 Komisji z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1) i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

uznanej za nienależną, wraz z odsetkami za zwłokę, przy czym art. 90 rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012, który dotyczy odzyskania grzywien, nie stoi temu na przeszkodzie. Ponadto obowiązek zapłaty odsetek za zwłokę wynika bezpośrednio z art. 266 akapit pierwszy TFUE, a **Komisja nie jest uprawniona do ustalania** w drodze indywidualnej decyzji **warunków, na jakich zapłaci odsetki za zwłokę** w przypadku stwierdzenia nieważności decyzji nakładającej grzywnę i w przypadku obniżenia kwoty grzywny.

Po drugie, odsetki należne w niniejszym przypadku są odsetkami za zwłokę, a nie odsetkami wyrównawczymi. W istocie należność główną spółki Deutsche Telekom stanowiło roszczenie restytucyjne, związane z zapłatą grzywny dokonaną tymczasowo. Należność ta istniała i była pewna, jeśli chodzi o jej maksymalną kwotę, lub przynajmniej można ją było określić na podstawie obiektywnych okoliczności ustalonych w dniu owej zapłaty.

Biorąc pod uwagę okoliczność, że Komisja była zobowiązana zwrócić spółce Deutsche Telekom część grzywny uiszczoną nienależnie, wraz z odsetkami za zwłokę, i **że nie dysponowała ona żadnym zakresem uznania w tym względzie**, Sąd stwierdził, że **odmowa wypłaty tych odsetek na rzecz spółki Deutsche Telekom stanowi istotne naruszenie art. 266 akapit pierwszy TFUE, które powoduje powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii**. Uwzględniając istnienie bezpośredniego związku pomiędzy stwierdzonym naruszeniem i szkodą polegającą na utracie, w rozpatrywanym okresie, odsetek za zwłokę od części grzywny zapłaconej nienależnie, Sąd przyznał spółce Deutsche Telekom **odszkodowanie w wysokości 1 750 522,38 EUR**, obliczone przy zastosowaniu, przez analogię, stopy procentowej przewidzianej w art. 83 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012, to znaczy stopy stosowanej przez EBC do jego głównych operacji refinansujących w styczniu 2015 r., czyli 0,05%, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793